

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.VI.20.541/2015/10.

A tanács tagjai: . Kollár Márta a tanács elnöke
. Puskás Péter előadó bíró
. Árok Krisztián bíró

A felperes:

A felperes képviselője: . Sárdi László Ügyvédi Iroda,
ügyintéző: dr. Sárdi László ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: ölgyi Ügyvédi Iroda,
ügyintéző: dr. Garamvölgyi Róbert ügyvéd

Más perbeli személyek neve és perbeli állása:

felperesi beavatkozó
felperesi beavatkozó
felperesi beavatkozó
felperesi beavatkozó
felperesi beavatkozó
felperesi beavatkozó

A per tárgya: közgyűlési határozat érvénytelenségének a
megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Törvényszék
2.Pf.20.664/2014/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Járásbíróság
1.P.20.398/2012/81.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.
- Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A földtulajdonosok részéről beadott kérelem hiányában az illetékes hatóság hivatalból jelölte ki a határvonal leírásával a 12-553810 kódszámú vadászterületet. A vadászterület földtulajdonosai a 2008. február 4-én megtartott közgyűlésükön arról döntöttek, hogy a D. Vadgazdálkodási Kft. két ügyvezetője - a felperes és dr. P. I. - lesz jogosult együttesen a földtulajdonosi közösség képviselőjére. Döntöttek arról, hogy a vadászati jogokat a földtulajdonosok maguk gyakorolják és döntöttek a működési szabályzat elfogadásáról, amely szerint a működési szabályzat módosítása, a közös képviselő visszahívása és egyes további kérdések tárgyában csak 3/4-es szótöbbséggel hozható határozat.

A működéssel kapcsolatban felmerült problémák miatt összesen 1.668 hektárral rendelkező földtulajdonosok kezdeményezték tulajdonosi gyűlés összehívását, az arra vonatkozó hirdetmény N., T., D., B. és R. községek Polgármesteri Hivatalában került kifüggesztésre.

A 2012. április 13-án megtartott földtulajdonosi gyűlésen a korábbról rendelkezésre álló kimutatás alapján szavaztak a tulajdonosok és - a napirendről szóló 4/2012. számú határozat kivételével, amelyet egyhangúan fogadtak el - 1-3/2012. és 5-12/2012. szám alatt szótöbbséggel elfogadott határozatokat hoztak. Döntöttek ezekben a határozatokban egyebek mellett arról, hogy kit választanak meg levezető elnöknek, a működési szabályzatban szereplő 3/4-es szavazati arány eltörléséről és az egyszerű szótöbbséggel való döntéshozatal visszaállításáról, új képviselő választásáról, a fennállt bér vadászati szerződések felmondásáról és a vadászati jog haszonbérbe adásáról.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes keresetében kérte a 1-12/2012. szám alatti határozatok érvénytelenségének a megállapítását. Keresetét egyebek mellett arra alapította, hogy a működési szabályzat csak 3/4-es szavazati aránnyal lett volna módosítható, ezért a szótöbbséggel történt módosítás érvénytelen és így érvénytelenek az egyéb 3/4-es szavazati arányhoz kötött kérdésekben hozott szótöbbséges határozatok is. A levezető elnöknek a képviselőnek kellett volna lennie, a meghozott határozatok pedig sértik a kisebbség érdekét, mert a tulajdonosok egy része nem tagja a haszonbérlet egyesületnek, így vadászati jogot nem gyakorolhat. Sérelmezte, hogy A. P.-né és V. L. nevében jogosulatlanul, szabálytalan meghatalmazás alapján szavaztak, ami a határozatokat érvénytelenné tette.

Hivatkozott továbbá a felperes arra is, hogy a tulajdonosi gyűlés

összehívását nem a szavazattal rendelkezők 1/3-a kezdeményezte, a hirdetmény pedig nem került kifüggesztésre N. község Polgármesteri Hivatalának hirdetőtáblájára. Kifogásolta még, hogy a haszonbérletől biztosítékot nem kértek, a jegyzőkönyv tartalma és a szavazatok összesítése nem volt megfelelő és előadta, hogy a haszonbérleti konstrukció sérelmes a számára azért is, mert annál kedvezőbb ajánlatot is kapott a földtulajdonosi közösség.

Az alperes a kereset elutasítását kérte azzal, hogy a közgyűlés a jogszabályoknak megfelelően került összehívásra és azoknak megfelelően hozta meg a határozatait. A 3/4-es szavazati arány meghatározása jogszabálysértő volt, ezért az nem lehetett irányadó, a társult vadászati jog viszont csak haszonbérlet útján hasznosítható, magánszemély nem lehet haszonbérlet, a felperes pedig kérheti a felvételét az egyesületbe, a meghozott döntés ezért nem lehet sérelmes a felperesre.

Az első- és másodfokú ítélet

- [3] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Az ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a vadászterület határainak a megállapítására az ügyben eljáró szakértők közül G. T. szakszerűbb kidolgozású és megalapozott szakvéleményét fogadta el a felperes által indítványozott B. A. szakértői véleményével szemben, akinek a szakvéleménye a per egyéb bizonyítékaival is számos tekintetben ellentétben állt. Az elsőfokú bíróság alaptalannak találta az írásszakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványt, mert a rendőrségi eljárás során már a kellő alapossággal feltárták a felperes által kifogásolt meghatalmazásokkal kapcsolatos tényeket.

Társult vadászati jog esetén a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (a továbbiakban Vtv.) 12. §-a szerinti kérdésekben való meghozatalát a vadászterület tulajdonosainak a 12. §-ban foglaltak szerint számított 1/3-a kezdeményezheti. A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény végrehajtásának szabályairól szóló 79/2004. (V.4.) FVM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 6. §-ának (1) és (2) bekezdése értelmében a határozathozatal részletes eljárási szabályai és a működési szabályzat nem állhat ellentétben a Vtv. és a Vhr. rendelkezéseivel. A kógens szabályozás szerint tehát a közösség e kérdésekben - annak ellenére, hogy a korábbi működési szabályzat ezekben a kérdésekhez 3/4-es szavazati arányt írt elő - szótöbbséggel határozhatott. Utalt e tekintetben az elsőfokú bíróság a társasházi jogviszonyok hasonló jellegű szabályozására.

A 2012. április 13-án megtartott közgyűlés érvényesen került összehívásra mert azt 1668 hektárral rendelkező tulajdonostársak kezdeményezték, akik az elfogadott G. T. féle szakértői vélemény

szerint a tulajdonostársak több mint 1/3-át jelentették. Eredményes is volt a szavazás, mert a 4/2012. számú határozat esetében egyhangú, a többi határozat esetében pedig az egyszerű többség a határozatokat megszavazta. Az egyszerű többséghez szükséges szavazatarány akkor is a rendelkezésre állt, ha V. J., az akkor már elhunyt A. P.-né területével való szavazásának a szabályszerűsége nem volt megállapítható, mert a hagyatéki eljárás folyamatban léte folytán az örökös személye még kétséges.

A felperes a 30 napos határidő elteltét követően, elkésetten hivatkozott a földtulajdonosi gyűlés jegyzőkönyvének a hiányosságaira és a szavazat összesítés álláspontja szerinti szabálytalanságára, ezért ez már nem volt vizsgálható. Megállapította azonban az elsőfokú bíróság, hogy a jegyzőkönyv a hitelesítő tanúk vallomása alapján megfelelő volt és a közgyűlésen a szavazás is szabályszerűen került lefolytatásra és tekintettel arra, hogy az egyik napirendi pont a korábbi képviselő visszahívása volt, indokoltan választott a közgyűlés levezető elnököt.

G. T. szakértő véleménye alapján az elsőfokú bíróság megállapította azt is, hogy a terület kijelölő határozat alapján és abból adódóan, hogy a vadászterület - adott határvonalak mentén - kényszerkijelöléssel jött létre, a határvonalban pedig ezt követően változás nem történt, N. közigazgatási területéhez tartozó ingatlan nem tartozhatott a perbeli vadászterülethez, a hirdetmény kifüggesztésére ezért ott nem volt szükség.

Egyes meghatalmazások tekintetében a felperes a kifogását visszavonta, míg V. L. meghatalmazásának a kifogásolásával elkésett, de a büntetőeljárás adataiból megállapíthatóan V. J. szabályszerű meghatalmazással járt el az a közgyűlésen V. L. tekintetében. A. P.-né és V. J. együttműködési szerződése is valós volt, a képviseleti jog fennállta csak az örökös kilétének a bizonytalansága miatt nem volt igazolható, ezért a bíróság a képviselt nevében leadott szavazatot figyelmen kívül hagyta, ettől azonban a teljes szavazás még nem volt érvénytelen, az abszolút többség pedig így is fennállt.

A felperes érdeksérelme önmagában abból eredően nem állapítható meg, hogy a haszonbérelő egyesület nem veszi fel a tagjai közé és így a vadászati jogát nem tudja gyakorolni. Magánszemély haszonbérelő nem lehet, a közgyűlés pedig a haszonbérleti szerződés tartalmáról nem rendelkezett, ezért az azzal kapcsolatos kifogások nem voltak értékelhetőek.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét lényegében annak helyes indokai alapján hagyta helyben.

A jogerős ítélet indokolásában kifejtette, hogy a D. patak medrének változása miatt valóban sor került bizonyos terület bevonására a vadászterületbe, de a szakigazgatási szerv leírásából megállapítható volt, hogy mi volt a kényszer kijelölés célja. B. A. szakértő megállapításának jogszabályellenességét G. T. szakértő feltárta, ezért a másodfokú bíróság is elfogadta a szakértő véleményét és ebből következően azt, hogy nem kellett volna N. községben is közzétenni a földtulajdonosi gyűlés összehívását.

A másodfokú bíróság egyebekben is egyetértett az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel és azzal, hogy nem volt megállapítható a kifogásolt határozatok érvénytelensége. Kiemelte, hogy a vadászati jog kedvezőbb értékesítésére más konkrét ajánlat nem hangzott el, a kisebbség érdekének sérelmét pedig nem jelenti az, hogy a jog gyakorlásán belül a haszonbérló döntheti el kinek engedélyez vadászatot. Azok a tulajdonosok, akik nem tagjai a haszonbérló vadásztársaságnak és így a jogukat nem tudják gyakorolni, a vadászati jog ellenértékére, azaz a haszonbérleti díj területarányos részére tarthatnak igényt, amivel a jogosultságuk kompenzálást nyer.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [4] A felperes a jogerős ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelmében kérte, hogy a Kúria annak hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és adjon helyt a keresetének. Másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedő hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróság kötelezését kérte új tárgyalás lefolytatására és új határozat meghozatalára.

A felülvizsgálati kérelem indokolása szerint a korábban egyhangú döntéssel elfogadott működési szabályzattól eltérően az alperes nem 3/4-es, hanem egyszerű szótöbbségen alapuló határozattal módosította a működési szabályzatot és döntött több olyan kérdésben, amiben ehhez szintén minősített többség lett volna szükséges. A jogerős ítélet által hivatkozott jogszabályokban nincs olyan tiltó rendelkezés, amely szerint a működési szabályzat nem írhat elő egyes esetekben minősített szavazati arányt. A tulajdonostársak egymás közti jogviszonyában a Ptk. közös tulajdonra vonatkozó rendelkezései az irányadóak, amelyek viszont nem teszik szükségessé működési szabályzat megalkotását. Figyelmen kívül hagyták az eljáró bíróságok, hogy megtámadás hiányában az elfogadott működési szabályzat kötelező az alperesre nézve, az alperes profitorientált gazdasági tevékenysége pedig nem hasonlítható egy társasházéhoz. Nem indokolta a jogerős ítélet, hogy miért nem fogadta el a felperes jogi érvelését, miért vitatta az alperes azon önrendelkezési jogát, hogy egyes fontosnak tartott

kérdésekben minősített többséggel való határozathozatalt írhasson elő.

Álláspontja szerint nem állapítható meg, hogy az E. O. -féle meghatalmazással kapcsolatosan a jogérvényesítéssel elkésett volna. Kifogásolta, hogy V. L. meghatalmazásának érvénytelensége folytán az eljáró bíróságok megelégedtek azzal, hogy levonták a szavazatokat és megállapították, hogy ennek ellenére a fennmaradt szavazatok aránya meghaladta az 50 %-ot. Szóbeli szavazás esetén ugyanis ez a módszer nem alkalmazható, mert az érvénytelen szavazat felhasználása a többség demonstrálásával befolyásolhatta az ingadozók álláspontját és így befolyásolta, továbbá aggályossá tette a szavazás végeredményét.

Tévedtek az eljáró bíróságok, amikor figyelmen kívül hagyták a felperes érdeksérelemmel kapcsolatos kifogását és amikor nem vizsgálták, hogy a határozatok kirekesztettek tulajdonosokat a vadászat lehetőségéből. A jogszabálysértések és a nem megfelelő jogi szabályozás folytán a felperes és a családja hiába rendelkezik sok száz hektár földterülettel az adott vadászterületen, mégsem tud a saját földjein vadászni, mert a határozatok szerint arra jogosulttá tett haszonbérlet tulajdonosa maga jogosult eldönteni, hogy kiket vesz fel a tagjai közé. Az alperes ezen túlmenően törvénysértő módon nem döntött a haszonbérleti szerződés tartalmának az összes, lényeges és jogszabály által megkívánt követelményéről.

Előadta továbbá a felperes, hogy a G. T. szakértővel szemben benyújtott elfogultsági kifogása nem került elbírálásra, ugyanakkor a jogerős ítélet a szakértő szakvéleményén alapult. Mindez sérti a Pp. 178. § (3) bekezdésében, 256/C. §-ában és 256/E. § (2) bekezdésében foglaltakat és alátámasztja a hatályon kívül helyezésre irányuló kérelmét.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására és a felperes perköltségben történő marasztalására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [5] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [6] A jogerős ítélet az ügy elbírálásához szükséges mértékben feltárt és helyesen megállapított tényállásból helytálló jogi következtetéseket vont le, azokkal a Kúria is egyetértett, jogszabálysértés nem történt.
- [7] A Vtv.-nek a határozat meghozatalakor hatályos 12. § (1) bekezdés

c) pontja szerint a társult vadászati jog esetén a földtulajdonosai az összes földterület összes tulajdonosának a tulajdoni hányada arányában számított szótöbbséggel határoznak. A Vhr. 6. § (1) bekezdése szerint a határozathozatal részletes eljárási szabályait, továbbá a tulajdonosi közösség működési szabályait a földtulajdonosok közössége saját maga állapítja meg, de a határozathozatal részletes eljárási szabályai, valamint a működési szabályzat nem lehetnek ellentétesek a Vtv. és a Vhr. rendelkezéseivel.

- [8] A jogszabályi rendelkezések tehát a jogerős ítéletben leírtaknak megfelelően kifejezetten kizárták, hogy a határozathozatal kérdésében a földtulajdonosi gyűlés a működési szabályzatában vagy más módon a jogszabályoktól eltérően rendelkezzen. Ezeknek a jogszabályi rendelkezéseknek megvan a maguk logikai alapja is, hiszen egy 2/3-os vagy 3/4-es többségi határozat elvárása tartósan működésképtelenné tehetne egy földtulajdonosi közösséget, ami sem a tulajdonosoknak, sem a hatóságoknak nem lehet érdeke. A 2008-ban megtartott közgyűlésen meghozott határozat tehát jogszabályba ütköző volt, ezért a későbbiekben azt a földtulajdonosi gyűlés figyelmen kívül hagyhatta és nem volt jogszabálysértő ezért az, hogy 2012-ben a földtulajdonosi gyűlés szótöbbséggel fogadta el a perben támadott határozatokat.
- [9] A nyílt, szóbeli szavazás a szavazás egyik elfogadott módja, önmagában nem tekinthető jogellenesnek. A szavazásra jogosultak a földtulajdonosi gyűlésen indítványozhatták volna titkos, írásos szavazás elrendelését az összes, vagy egyes kérdések tekintetében. Ezt azonban nem tették meg és így a gyűlés sem döntött titkos szavazásról, nem állapítható meg ezért, hogy ez okból jogszabálysértő lett volna a szavazási eljárás.
- [10] A felperes általánosságban sok szempontból helyesen hivatkozott a szavazás pszichológiájára, de a perbeli esetben az általa leírtaktól eltérően számos egyéb lényeges körülményt is figyelembe kellett venni. A jelenléti ív szerint viszonylag sok, 18 személy volt jelen a közgyűlésen, de a jelenlévők nem személyenként, hanem a tulajdoni hányaduk és az általuk képviselt tulajdoni hányadok arányában szavaztak, azaz egy személy nem egy szavazatnak felelt meg, a többség tehát pusztán a szavazók részarányából nem volt megállapítható. A leadott szavazatok közül csak az A. P.-né nevében leadottak voltak érvénytelenek, ami ilyen részvétel mellett nem tekinthető jelentősnek. A szavazók ugyanakkor az érdekeikkel nyilvánvalóan tisztában lévő olyan személyek voltak, akik gazdasági jellegű döntéseket hoztak, ezért az érzelmek, vagy a vélt többséghez való csatlakozás messze kevésbé befolyásolhatta őket, mint más jellegű szavazások esetében, amelyeknél inkább érvényesülhet a felperes által hivatkozott pszichológia háttér.

- [11] A felperes a szakértői vélemény előterjesztését követően adta elő a szakértővel szembeni, „elfogultsági kifogás”-nak nevezett nyilatkozatát. A szakértőt ennek megfelelően ekkor az eljárásból kizárni már nem lehetett, így a bejelentés jogkövetkezménye nem lehetett más mint az, hogy a szakértői vélemény bizonyító ereje válhatott ezáltal kétségesse és ilyen esetben a kifogás alapossága esetén a bíróság a szakértői véleményt döntése meghozatalakor nem veszi figyelembe. Az elsőfokú bíróság azonban – bár alakszerű döntést a kizárásról nem hozott – kellően és részletesen indokolta, hogy a szakvéleményt a felperes aggályaival szemben miért fogadta mégis és miért nem tartotta szükségesnek az ügyben új szakértő kirendelését. A szakértővel szembeni a Pp. 13. § (1) bekezdésének a), b), c) pontja szerinti kizárási ok nem állt fenn, a kizárásról szóló határozat ellen pedig fellebbezésnek nincs helye, azaz az elsőfokú bíróság döntése – ahogyan ezt a felperes meg is tette – csak az ítélet elleni fellebbezésben volt támadható (Pp. 178. § (4) bekezdés). A felperest mindezeknek megfelelően ez okból hátrány tehát nem érte. Kétséges azonban az ügyben az is, hogy a felperes terjesztett-e elő egyáltalán joghatályos elfogultsági kifogást a szakértővel szemben. A jogi képviselővel eljáró felperes valóban tett egy ilyen nyilatkozatot a tárgyaláson, de ekkor az elsőfokú bíróság azonnal tájékoztatta a történetekről és arról, hogy a szakértő eljárása miért nem alapozhatja meg a felperes által bejelentett kifogást. Ezt követően a felperes nem csak, hogy nem adta elő pontosan, a Pp. szabályainak megfelelően a kifogását, hanem a továbbiakban meg sem említette ezt a kérdést és a tárgyalás berekesztését megelőző perbeszédében sem tért ki a szakértő általa állított kizártságára és nem sérelmezte a határozathozatal elmaradását. A kizárásra ezt követően csak az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében hivatkozott.
- [12] A hatósági határozattal kijelölt vadászterület nagyságában változás nem következett be, új határvonal nem került meghatározásra, területváltozás a beszerzett szakértői vélemény szerint nem történt. Ezt támasztotta alá a szakismeretekkel rendelkező B. Cs. is a tanúvallomásaiban, a folyómeder esetleges változásától ugyanis a vadászterület határa még nem kerülhetett máshová, mint ahová azt a közigazgatási határozat kijelölte. Helyesen került ezért megállapításra az is, hogy nem lett volna szükséges a hirdetményt N. községben is közzétenni.
- [13] Kiskorú V. L. képviseletére a törvényes képviselője, E. O. adott meghatalmazást, aki elismerte sajátjának az azon szereplő aláírást, ezért annak a valóságtartalmát a felperes már eredményesen nem vitathatja.
- [14] A felperesnek fennáll az érdekséreleme abból eredően, hogy a vadászterületen belül jelentős földterületekkel rendelkezik ugyan, de a jelenlegi helyzetben vadászni mégisincs lehetősége. Ez a

probléma azonban nem olyan módon orvosolható, hogy a meghozott határozat érvénytelenítésével más személyt kell kijelölni a vadászatra jogosultnak, mert akkor annyi történik, hogy más tulajdonosok eshetnek el hasonló módon a vadászat lehetőségétől. (Így volt ez korábban is, amikor a felperes és a társa képviselte az alperest és más volt a vadászatra jogosult.) Célszerű lenne ezért, ha a felek, felülemelkedve az ellentéteken, mindenki számára megnyugtató megoldást keresnének és a felperes is gond nélkül beléphetne a vadászatra jogosult vadásztársaságba. A közgyűlési határozat azonban nem lesz jogellenes attól, hogy olyan vadásztársaságot jogosított fel a vadászatra, amelynek nem tagja minden földtulajdonos. A nem vadászó földtulajdonosok a vadászati jog hasznosításából kapnak - a jogerős ítéletben leírtaknak megfelelően - anyagi jellegű kompenzációt. A jogellenesség lehetősége ebben a körben ott merül fel, hogy milyen okból nem engedélyezik a vadásztársaságba való belépését a felperesnek, ez a probléma azonban ennek a pernek a keretein belül nem oldható meg.

- [15] A Kúria a kifejtettekre tekintettel a jogerős ítéletet - utalva annak helyes indokaira is - a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok

- [16] A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény 12. § (1) bekezdés c), a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény végrehajtásának szabályairól szóló 79/2004. (V.4.) FVM rendelet 6. § (1) bekezdés.

A döntés elvi tartalma

- [17] A perbeli jogviszonyban irányadó Vtv. 12. § (1) bekezdés c) pontja és a Vhr. 6. § (1) bekezdése kötelező jellegű rendelkezéseket tartalmaznak így a határozathozatal jogszabályban rögzített módjától - amely szerint a földtulajdonosok a vadászterület kiterjedésének megállapításánál figyelembe vehető összes földterület összes tulajdonosának a tulajdoni hányada arányában számított szótöbbséggel határoznak - az eltérés nem megengedett. A földtulajdonosi gyűlés ettől eltérő tartalmú határozata, működési szabályzata jogszabályba ütközik.

Záró rész

- [18] A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban is irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperest az alperes javára a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alapján, a ténylegesen végzett ügyvédi tevékenységgel

arányosan megállapított - és a 4/A. § (1) bekezdése szerint Áfával
növelt összegű - ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási
költség megfizetésére.

Budapest, 2016. március 22.

. Kollár Márta s.k. a tanács elnöke, dr. Puskás Péter s.k. előadó
bíró, dr. Árok Krisztián s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Sz.Sz.

bírósági ügyintéző